

Vážení přátelé,

bývá zvykem na Nový rok si navzájem přát vše nejlepší. Já vám také samozřejmě přeji osobní štěstí, zdraví a také odolnost čelit nesnažím, které se na nás hrnou. Především bych vám ale chtěla poděkovat. Až do doby, kdy jsem zveřejnila oznámení o úmrtí svého táty (PhDr. Bohumil Samek), k čemuž došlo 26. 12., tak jsem netušila, kolik z vás mne má skutečně rádo. Vaše slova soustrasti nebyla jen formální a byla vyjádřena i záplavou osobních zpráv. Mnoho z vás o mě projevilo starost a nabídlo mi konkrétní pomoc. Musím říci, že to byl pro mě asi nejkrásnější dar, kterého se mi kdy dostalo. Děkuji vám všem více, než jsem schopná zde vyjádřit. Být součástí společnosti, kolektivu, přátelského kruhu a sebepodporující se skupiny je základem lidství. Lidé jsou tvorové extrémně sociabilní a právě díky své sociabilitě to lidstvo dotáhlo tam, kde je – a to v dobrém i špatném. Mnoho lidí na sociálních sítích si navzájem nadávají do ovcí – a to se mi velmi nelíbí. Být ve stádu či v hejnu – na tom není nic špatného. Podívejte se na záběry velkých hejn ryb nebo ptáků, ale i stád velkých kusů zvěře. S jakou grácií se pohybují, jak mění směr a s jakou naléhavou silou letí, plují či běží tam, kam se jejich společenství rozhodne. Podmínkou takto koordinovaného pohybu není poslušnost žádnému velkému vůdci, ale prostá ohleduplnost nejbližšímu sousedovi: nenarazit do něj, nevychýlit jej z jeho vlastní cesty, neubírat mu jeho osobní životní prostor. Je to vlastně tak jednoduché. Stačí zachovávat obyčejnou slušnost a elementární úctu ke všem, se kterými se setkáváte, a to i k těm, s nimiž bytostně nesouhlasíte. I ti jsou totiž lidé, součást vašeho hejna či stáda. Proto vám přeji, abyste byli ovce. Krásnými bílými ovečkami, které když náhodou strčí do svého souseda, tak je ten naráz tlumen dlouhou měkkou vlnou a nikoliv nenávisnými slovy. Je absurdní chtít po státu a celém společenství lidí na Zeměkouli, aby se k sobě chovali

slušně a mírumilovně, když nejsme schopni či máme problémy zachovávat slušnost a vzájemnou úctu s těmi, kteří nám jsou nejbližší. Rodina, přátelé, pracovní kolektivy, obce a města a samozřejmě státy jsou soběpodobné útvary. Navzájem přebírají své charakteristiky tak, jako každý fraktál.

Přeji vám, abyste dokázali změnit to málo, co je ve vaší bezprostřední blízkosti a ve vaší neoddiskutovatelné moci. Jsem zcela přesvědčena, že toto je podmínka nutná a dle mého názoru i podmínka postačující ke změně celého systému, ve kterém se dnes jen málokdo cítí dobře. Všechny vás objímám, líbám a myslím na vás. Ať žije litterate! Klára